

[Forsvarsministeren.]

tioner i forbindelse med indkøb og levering af våben og udrustning, og de har funktioner i forbindelse med, at vi forskellige steder, navnlig i De Forenede Stater, har folk til uddannelse; endelig, og det gælder også navnlig attacheerne i Washington, har de funktioner i forbindelse med NATO-organerne; så for disse menneskers vedkommende ligger det utvivlsomt sådan, at hvis vi trak dem hjem som attacheer den ene dag, måtte vi sende dem ud som forbindelsesofficerer den næste. Hvad angår de andre funktioner, ville der, hvis vi ikke havde attacheerne, sikkert blive tale om flere rejser og den slags, så det er tvivlsomt, hvor store reelle sparemuligheder der vil være til stede. Vi måtte så oven i købet give afkald på de fordele, som knytter sig til attacheernes særlige status.

Med hensyn til de internationale stabe inden for NATO-samarbejdet deler dette spørgsmål sig i to. Det ene er spørgsmålet om stabenes størrelse, det andet er spørgsmålet om vor deltagelse deri, altså spørgsmålet om, hvor mange officerer vi skal sende ud dertil. Jeg skal ikke benægte, at vi har et indtryk af, at i hvert fald nogle af disse stabe er rigeligt store, og vi gør, når lejlighed bydes, en indsats for at holde dem nede på et rimeligt niveau. I denne forbindelse vil jeg gerne undtage planlægningsgruppen i Holtenau, der efter min bedste overbevisning ikke er for stor. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at vi ikke kan opnå denne begrænsning af stabenes størrelse blot ved at sige nej til at stille officerer dertil. Også her søger vi at begrænse så meget som muligt, men det siger jo sig selv, at vi i det mindste i nødvendigt omfang må være med. Det drejer sig for vort vedkommende kun om stabene i Paris og Oslo. Vi må være med af hensyn til selve samarbejdet; vi må jo også være med for at bevare en rimelig føling med tingene og en rimelig indflydelse derpå.

Jeg har indtryk af, at det ærede medlem hr. Lannung er ivrig for, at vi i al almindelighed skal gøre os gældende i det internationale samarbejde; jeg har også det indtryk, at det ærede medlem i den sammenhæng har påtaget sig en stor personlig arbejdsbyrde. Jeg tør måske derfor appellere til det ærede medlem om forståelse

for, at vi også på de områder, jeg her har nævnt, må være med i billedet på den beskedne måde, det nu engang er muligt og nødvendigt for os.

Så skal jeg for god ordens skyld sige, at jeg har bemærket mig, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen og det ærede medlem hr. Aksel Larsen har beskæftiget sig med forskellige forhold vedrørende forsvaret. Så vidt jeg har forstået, drejer det sig om velkendte synspunkter, og jeg skal både af denne grund, og fordi vi nok engang i løbet af samlingen kommer til at drøfte forsvaret igen, afstå fra ved denne lejlighed at gøre bemærkninger til de ærede medlemmers udtalelser.

Boligministeren (Bundvad): Det ærede medlem hr. Paabøl gjorde nogle bemærkninger vedrørende byggeriets omfang og vedrørende det antal statslån, der er ydet i indeværende finansår. Så vidt jeg forstod, betvivlede det ærede medlem finansministerens oplysninger om, at der ikke er givet statslån til nyt boligbyggeri efter den nye boliglov bortset fra statslån i henhold til overgangsbestemmelserne. Jeg vil gerne sige, at finansministerens oplysninger naturligvis er korrekte. Bortset fra statslån efter overgangsbestemmelserne er der ikke efter 1. april 1959 ydet sådanne statslån.

Det ærede medlem mente, at boligministeriet i indeværende finansår havde ydet statslån til 8 000 lejligheder inden for et årsprogram på 10 000 lejligheder, og kom derefter til det resultat, at man ved denne bevillingspraksis på uønsket måde havde fremmet boligbyggeriet.

Jeg vil tro, at det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte forslag vedrørende ophævelse af enhver mulighed for statslån til boligbyggeriet, som senere kommer til behandling, vil give anledning til en mere almindelig debat om boligsituationen. Jeg skal derfor nøjes med i dag at give nogle enkelte konkrete oplysninger.

Det er ikke rigtigt, som det ærede medlem hævdede, at der i dette finansår er givet statslån til 8 000 lejligheder. Jeg tror, det ærede medlem er nået til sine tal for statslån ved at medregne også januar kvartals bevillinger af overgangsstatslån efter reglerne i den tidligere lovs kap. V A. For nuværende finansår er det rigtige tal